

MØTEINNKALLING

KOMMUNESTYRET

Møtested: Kommunestyresalen
Møtedato: 30.10.2014
Tid: Kl. 09.00
Budsjettkonferanse etter kommunestyremøtet

TILLEGGSSAKLISTE

Saksnr.	Tittel
---------	--------

55/14	UTREDNING OM KOMMUNESTRUKTUR
-------	------------------------------

TYNSET, den 23.10.2014

Bersvend Salbu (s)
ordfører

Eventuelt forfall meldes snarest til Servicetorget, på tlf.62 48 50 00 eller
e-post: postmottak@tynset.kommune.no.

Varamedlemmer møter etter nærmere innkalling.

Møtet er åpent for publikum.
Dokumentene er lagt ut til gjennomsyn på Servicetorget og Tynset bibliotek.

Sak 55/14
UTREDNING OM KOMMUNESTRUKTUR

Arkiv: 002

Arkivsaksnr.: 14/969

Saksbehandler:

Arild Einar Trøen

Behandling av saken:

Saksnr.   **Utvalg**
55/14   Kommunestyret

Møtedato
30.10.2014

Vedlegg

Melding om vedtak sendes til

Saksopplysninger

Regjeringen la 14. mai 2014 frem kommuneproposisjonen 2015 som inneholdt en meldingsdel om kommunereformen. I meldingsdelen beskrives viktige utviklingstrekk, mål for reformen, en plan for gjennomføringen av reformprosessen og virkemidler i reformen.

Kommunal- og forvaltningskomiteen la 12. juni frem sin innstilling (Innst. 300 S (2013–2014)) om kommuneproposisjonen 2015. Saken ble behandlet i Stortinget 18. juni.

Stortingets behandling viser at det er flertall på Stortinget for en reform. Dette innbefatter enighet om behovet for å endre kommunestrukturen, hvilke mål som skal settes for reformen og hvilke økonomiske virkemidler som skal gjelde.

Regjeringen satte 3. januar 2014 ned et ekspertutvalg som fikk i oppdrag å «foreslå kriterier som har betydning for oppgaveløsningen i kommunene». På «fritt faglig grunnlag» skulle utvalget «gjennomgå og foreslå prinsipper og kriterier for en ny kommuneinndeling.» Nærmere presisert ble det sagt at kriteriene for eksempel kunne være «knyttet til økonomisk robusthet, bo- og arbeidsmarkedsregioner og forutsetninger for god oppgaveløsning (herunder kapasitet, effektivitet, kompetanse, og størrelse på fagmiljø). Utvalget skal vurdere geografiske og lokale forhold som avstander, bosetting, kultur, herunder samisk språk og kultur. I mandatet understrekes at målet for reformen er å sikre et sterkt lokaldemokrati.» (.....)

«Kriteriene skal i sum ivareta kommunenes fire funksjoner som demokratisk arena, tjenesteyter, samfunnsutvikler og myndighetsutøver. Kriteriene skal benyttes på lokalt, regionalt og sentralt nivå som grunnlag for å vurdere kommunesammenslåing og en ny kommunestruktur.»

Ekspertutvalgets oppdrag omfatter fremleggelse av to rapporter: delrapport pr. 24. mars 2014 hvor det tas utgangspunkt i dagens oppgaver i kommunene. Det er forutsatt lagt til grunn at alle kommuner skal løse lovpålagte oppgaver selv. Dvs. at generalistkommuneprikket skal videreføres. Sluttrapporten skal fremlegges innen 1. desember 2014. Her skal det vurderes hvilke kriterier som bør oppfylles for å ivareta mulige nye oppgaver.

Reaksjonene på den fremlagte ekspertutredningen del 1 og anbefalingene som fremmes, har fra distriktskommunenes side vært overveiende negative. Sammen med signalene fra

regjeringen om bruk av tvang for gjennomføringen av reformen, har dette også utløst nokså klare politiske utsagn fra ordførernivået i vår region om avvisning av reformen. Sterkest reaksjon har det generelt vært mot anbefalingen om at «kommunene bør ha minst 15 000 – 20 000 innbyggere for å sikre god oppgaveløsning.»

Tross reaksjonene mot anbefalingene og en viss inkonsistens mellom faktagrunnlag og konklusjoner, inneholder rapporten en nær oppdatert og god oversikt over relevant kunnskapsgrunnlag.

De anbefaler ti kriterier som er rettet mot kommunene og to kriterier rettet mot staten:

Kriteriene for kommunene:

1. Tilstrekkelig kapasitet
2. Relevant kompetanse
3. Tilstrekkelig distanse
4. Effektiv tjenesteproduksjon
5. Økonomisk soliditet
6. Valgfrihet
7. Funksjonelle samfunnsutviklerområder
8. Høy politisk deltakelse
9. Lokal politisk styring
10. Lokal identitet

Kriterier for staten:

11. Bred oppgaveportefølje
12. Statlig rammestyring

Utvalgets oppsummerende anbefalinger er følgende:

1. Kommunene bør ha minst 15 000 – 20 000 innbyggere for å sikre god oppgaveløsning.
2. Kommunestrukturen bør i større grad nærme seg funksjonelle samfunnsutviklingsområder.
3. Staten bør redusere detaljstyringen, og ordninger for politisk deltakelse bør videreutvikles for å sikre gode og slagkraftige demokratiske arenaer.

Den første av disse anbefalingene har møtt sterkt kritikk ut fra blant annet en oppfatning om kriteriet ser bort fra bosettingsstruktur og avstander i distriktene.

I kommuneproposisjonen som ble lagt frem i midten av mai, redegjør regjeringen nærmere for behovet for en kommunereform, målene for reformen og plan for gjennomføring av reformen. Det forutsettes en oppstart av regionale prosesser høsten 2014. Disse skal avsluttes ved utgangen av 2016. Fylkesmennene har ansvar for å igangsette prosessene. Kommunal- og moderniseringsdepartementet ønsker at prosessene skal gjennomføres i samarbeid mellom fylkesmannen og KS. Både fylkesmannen og KS vil bli tildelt midler for dette arbeidet.

Regionalt arbeid med kommunereformen

På møte i regionrådets arbeidsutvalg 14. januar ble det valgt en gruppe bestående av ordførere og rådmenn, i alt 5 personer, med regionrådgiver som sekretær. Denne gruppa, som fikk i oppgave å utarbeide forslag til en prosess for arbeidet med kommunereformen, la frem et notat 10. mars 2014. Gruppa foreslo følgende elementer i en oppstartsprosess: oppdatering av oversikten over interkommunale samarbeidsordninger, faktainformasjon om regjeringens arbeid/runde med kommunene om eventuelle behov for statistikk m.m., invitasjon til

fellesmøte for alle kommunestyrerepresentanter i regionen, behandling i arbeidsutvalget i april måned av forslag til kommunene om veien videre.

Av notatet som ble fremlagt, fremgår det at det var samstemt oppfatning kommunene imellom under arbeidsutvalgets drøftinger i januar om at «kommunene i Fjellregionen bør arbeide aktivt med denne problemstillingen og ikke avvente regjeringens bebudede omtale av kommunereformen i kommuneproposisjonen 2015.»

Med bakgrunn i arbeidsgruppas arbeid og notat, ble det avholdt et felles møte for kommunestyrene i regionen på Os 17. mars då. I dette møtet ble fokuset mest knyttet til regionens utfordringer (demografi, arbeidsplasser, kompetanse, infrastruktur m.m.) og utvikling av samarbeid for å møte disse utfordringene. De fleste av de som ytret seg om kommunesammenslåing uttrykte skepsis, men noen få av de som hadde ordet mente det ville være riktig å slå sammen kommuner også i vår region.

Arbeidsutvalget i Regionrådet fattet følgende vedtak i sitt møte 02.04.14:

«Arbeidsutvalget i Regionrådet for Fjellregionen anbefaler kommunene å ta stilling til om det skal iverksettes et utredningsarbeid i forhold til bebudet kommunereform. Det oppfordres spesielt til at det tas stilling til om kommunen skal gjennomføre en utredning på egenhånd, sammen med en eller flere andre kommuner og hva mål og innhold i en eventuell utredning skal være. Det bes om tilbakemelding til regionrådet innen utgangen av juni for vurdering av videre arbeid.»

I tråd med regionrådets bestilling om at kommunene skulle ta stilling til om det skal iverksettes et utredningsarbeid i forhold til bebudet kommunereform, har dette blitt drøftet i rådmannsforumet ved flere anledninger. I rådmannsmøte 25. august, ble det enighet om å utarbeide en felles saksframstilling i saken som sendes alle 8 kommunene i Fjellregionen.

3. september ble det avholdt AU- møte i regionrådet der fylkesmennene fra Hedmark og Sør-Trøndelag deltok. Fra fylkesmannens side ble følgende signalisert i møtet:

- Viktig at det gjennom prosessen fokuseres på framtidig tjenestetilbud hos kommunene, og at en strukturdiskusjon kommer som et «virkemiddel» for å løse framtidens kommunale tjenesteproduksjon på best mulig måte.
- Fylkesmennene i Hedmark og Sør-Trøndelag ønsker å forholde seg til Regionrådene underveis i prosessen.
- Det signaliseres at Fylkesmennene vil bidra økonomisk i arbeidet med å utarbeide nødvendige tallgrunnlag, analyser og lignende.
- Fylkesmennene i Hedmark og Sør-Trøndelag vil underveis i prosessen ha en tett dialog mht. at Fjellregionen har kommuner på begge sider av fylkesgrensa.

Prosesen i tida framover

Vedtaket om sammenslåing som fattes av kommuner innen sommeren 2016, vil inngå i en samlet proposisjon til Stortinget om ny kommunestruktur våren 2017. Disse sammenslåingene vil iverksettes fra senest 1. januar 2020.

Engangskostnader.

I kommunereformen vil departementet gjøre dekningen av engangskostnader ved en sammenslåing mer forutsigbar for kommunene, og unngå mange og tidkrevende søknadsprosesser. Derfor legges det opp til at kommuner som slår seg sammen i reformperioden får dekket engangskostnader ved sammenslåingen etter en standardisert modell. Beløpet varierer mellom 20 og 65 mill. kr, avhengig av antall kommuner og antall innbyggere som er involvert i sammenslåingen. Beløpet utbetales etter nasjonalt vedtak om sammenslåing.

Reformstøtte

Kommuner som slår seg sammen vil få reformstøtte. Reformstøtten går til alle sammenslåtte kommuner med vedtak i reformperioden, med et minstebeløp på 5 mill. kroner per sammenslåing. Støtten er differensiert etter innbyggertall. Maksimalt beløp er 30 mill. kroner for de mest folkerike sammenslåingene. Stortinget har bedt regjeringen om å komme tilbake til innretningen på reformstøtten for kommuner som etter sammenslåing får under 10 000 innbyggere, jf. Innst. 300 S (2013-2014). Regjeringen vil komme tilbake med forslag til dette i forbindelse med statsbudsjettet 2015. Utbetalingen blir gitt uten ytterligere søknad fra kommunene, og utbetales på tidspunktet for sammenslåingen.

I tillegg videreføres dagens ordning med inndelingstilskudd, dvs. at de sammenslåtte kommunene vil som en ny enhet beholde tilskudd som om de fortsatt var to eller flere kommuner i 15 år, - før inndelingstilskuddet trappes ned over 5 år.

De øvrige virkemidlene som fremgikk av kommuneproposisjonen var statlig lånegodkjenning, hjemmel om pålagt interkommunalt samarbeid og avvikling av samkommunen.

Innstillingen fra kommunal- og forvaltningskomiteen komiteen var delt. Representantene for Høyre, Frp, Krf og Venstre støttet regjeringens opplegg. Arbeiderpartiet sluttet seg også til disse partier når det gjaldt synet på at alle landets kommuner inviteres til å «delta i prosesser med sikte på å vurdere og avklare om det er aktuelt å slå seg sammen med nabokommuner.» Arbeiderpartiet støttet komiteflertallets syn på det er behov for endringer i kommunestrukturen, men støttet ikke regjeringens bruk av «tvang». Partiet ga derfor ikke sin støtte til kommunereformen slikt den ble lagt frem.

Senterpartiets og Sosialistisk venstrepartiets medlemmer i komiteen avviste regjeringens opplegg og mente at rammene som ble lagt for reformen er for snevre i forhold til kommunenes mangfoldige rolle i samfunnet, blant annet som samfunnsutvikler. De fremmet derfor et forslag om å be regjeringen foreta en kartlegging av kommunenes betydning for bosetting i hele landet og konsekvenser av forslag om store endringer i kommunestrukturen.

Samtlige partier gikk inn for at det foretas en gjennomgang av oppgaver på det regionale nivået i sammenheng med en kommunereform.

SaksvurderingSamarbeidet i Fjellregionen over tid:

Det politiske samarbeidet i fjellregionen har vært en relativt stabil ramme for felles interessepolitikk og for utvikling av ulike institusjonelle samarbeidsordninger i omkring 20 år. Men samarbeid i denne regionen har en tradisjon som en lengre enn dette, - og som i vesentlig grad er knyttet til gruver og smeltehytter med tilhørende skogdrift og transport over mer enn 200 år. Både som felles nedslagsfelt for lokale presseorganer og som område for organisering av idrett og annen frivillighet har dette stått seg opp til vår tid. Det ble imidlertid i noen grad brutt opp som følge av «den nye fylkeskommunen» med utvidet ansvar med virkemidler/tilskudd innen ulike områder fra midten av 1970-tallet. Blant annet tilpasset idrettskretsorganiseringen og mange særiddrettskretser seg fylkesgrensene, slik at eksempelvis Nord-Østerdal idrettskrets sine idrettslag i regionen (fra Haltdalen i nord til Alvdal og Folldal i sør) endte i henholdsvis Hedmark og Sør-Trøndelag idrettskretser.

Løftet i politisk samarbeid i regionen fra tidlig 1990-tall og etableringen av regionrådet var imidlertid sterkt støttet av både Hedmark fylkeskommune og Sør-Trøndelag fylkeskommune. Over tid har de to fylkeskommunene hatt varierende engasjement og deltakelse i tiltak og prosjekter i regionen. Den største utfordring knyttet til fylkeskommunenes deltakelse er ulike tilnærminger og strategier for regional utvikling og den manglende evnen det tidvis har vært til å koordinere seg der kommunene i regionen har ønske å ha fylkeskommunene med på tiltak om prosjekter på tvers av fylkesgrensen. Det stilles imidlertid ingen spørsmål fra fylkeskommunene ved behovet for og riktigheten av å samarbeide over fylkesgrensen.

Det finnes ingen gode grunner for at sammenslåingsdiskusjoner og gjennomføring av felles prosesser ikke skal foregå på tvers av fylkesgrensen. I dag utgjør fjellregionen i mange henseende en funksjonell region med to sterkt integrerte primære bo- og arbeidsmarkedsregioner (omkring Røros og Tynset) som det konstituerende elementet. Denne strukturen forsterkes blant annet av mobilitet og økonomisk aktivitet knyttet til vare- og tjenestemarkedet.

Samarbeid om interessepolitikk, utviklingsoppgaver og tjenesteproduksjon har vært økende. Samarbeidsintensiteten innenfor denne regionen er i dag vesentlig større enn samarbeidsintensiteten over regionens grenser i alle retninger. Innenfor regionen er det imidlertid skiftende konstallasjoner med fra 2 kommuner og oppover.

En diskusjon som vekker følelser:

Diskusjon om kommunestruktur vekker følelser. Det går ikke an å late som sammenslåings spørsmål bare lar seg løse gjennom rasjonelle argumenter. Derfor skal en ha respekt for det noen måtte kalle irrasjonelle argumenter i en prosess. Samtidig kan det være viktig for alle parter å utfordre det syn en i utgangspunktet har ved å trenge inn i andres argumenter og ikke bare lete etter argumenter som støtter eget syn. Det finnes forskningsrapporter som både kan begrunne opprettholdelse av dagens kommunestruktur og rapporter som begrunner endringer.

Dagens kommunestruktur har stor sett levd i 50 år, er den egnet til å løse utfordringene vi står ovenfor den neste 50 årene?

Det kan synes nokså paradoksalt at kommunestrukturen har gjennomgått forholdsvis små endringer de siste 50-årene, til tross for at mobilitet, bosettings- og næringsstruktur og ikke minst kommunenes oppgaveportefølje i løpet av denne perioden har endret seg radikalt. I dag

er det vesentlig større mobilitet på tvers av både en, to og tre kommunegrenser enn det var innenfor grensene av en kommune på 1960-tallet. Kommunenes ansvar og oppgaver, når det eksempelvis gjelder krav til fagkompetanse og spesialisering har nærmest eksplodert i løpet av 1990- og 2000-tallet. I et slikt lys må kommunestrukturen betraktes som overmoden i forhold til tilpasning og endringer.

Argumenter for og mot sammenslåing:

Det er fremført som et argument mot kommunereformen og endring av struktur og at innbyggerne i småkommunene er de som er mest fornøyd med de kommunale tjenestene. Dersom fokuset skal være på kvaliteten på tjenestene kommunen tilbyr, hvorfor er det da nødvendig å skape større enheter, spørres det. Det er åpenbart at fornøyde innbyggere i småkommunene har sammenheng med ressurstilgang og med inntektssystemets virkemåte, - som i dag i stor grad er til småkommunenes fordel. Dersom de mindre kommunene mister noe av fordelene som ligger i systemet, er det ikke like sikkert at innbyggerne vil være like fornøyde. Uansett vil små fagmiljøer være svært følsomme i forhold til variasjoner i faglig dyktighet, service og kompetanse. Sårbarheten er stor. Både regjeringserklæringen fra Solbergregjering og signaler i kommuneproposisjonen gjør det helt klart at det er ønske om å styrke de store bykommunene på bekostning av de brede lag av småkommuner.

Argumentet om tjenestekvalitet og innbyggertilfredshet i småkommunene trenger generelt heller ikke være holdbart på lang sikt mer uavhengig av ressurstilgang. En reform på grunnlag av prosesser og beslutninger i 2015 – 2017 må ha i sikte en struktur som skal stå seg om 30 – 40 år. Hva skjer med bosetting, demografi, rekruttering, teknologisk utvikling etc. i et slikt tidsperspektiv som skulle tilsi at opprettholdelse av dagens kommuneenheter og kommunegrenser skulle være fornuftig eller riktig? Det nok å nevne de utfordringene som vil knytte seg til kampen om arbeidskraften og behovene som å sikre attraktive fagmiljøer og profesjonalitet som arbeidsgiver.

Svekkelse av lokaldemokratiet og større avstand til beslutningstakerne kan være et relevant argument mot sammenslåing. At antallet politikere til dels kan endres radikalt avhengig av antallet kommuner som går inne en ny enhet, kan neppe bety en styrking av lokaldemokratiet. Dette er et tema som også forskere påpeker. Samtidig er det ikke uviktig å se på hva slags beslutninger det vil være snakk om nærhet til og hva som kan være viktig å ha delaktighet i og påvirkning på i en større kommunal enhet. I den grad en stor del av vekst og næringsutvikling i en region skjer i senterkommuner, vil det være styrkende for innflytelse og demokrati i nabokommunene å være en del av en større kommunal enhet og delta i de politiske prosesser som ligger til grunn for viktige beslutninger med rekkevidde for et større område.

En prosess som er begrenset til interne vurderinger i en kommune av hvem en vil slå seg sammen med har begrenset verdi. Derfor må reformarbeidet skje sammen med andre kommuner og ikke nødvendigvis slik at prosessens mål eller resultat skal være at akkurat disse kommunene blir en ny enhet. Åpenhet i forhold til utfall og vekt på tillitsbygging er forutsetninger for en god prosess.

Veien videre – Prosess regionalt og i kommunene:

Pr dags dato er det bare to kommuner, Røros og Holtålen, som har fattet vedtak ihht regionrådets bestilling om å ta stilling til om det skal iverksettes et utredningsarbeid i forhold til bebudet kommunereform. Denne saksframstillingen sendes som nevnt til alle fjellregionens 8 kommuner. Det presiseres at denne saken omhandler prosess og ikke resultatet av prosessen.

Hva som blir konsekvensene av prosessen vil selvfølgelig de enkelte kommuner være suverene til å avgjøre. Hensikten med en felles utredning vil være å gi kommunene i fjellregionen best mulig grunnlag til å fatte valg om framtidig ønsket kommunestruktur. Dette er en selvfølge, men det presiseres likevel. Når det gjelder selve prosessen, så vises det til proposisjonens tekst:

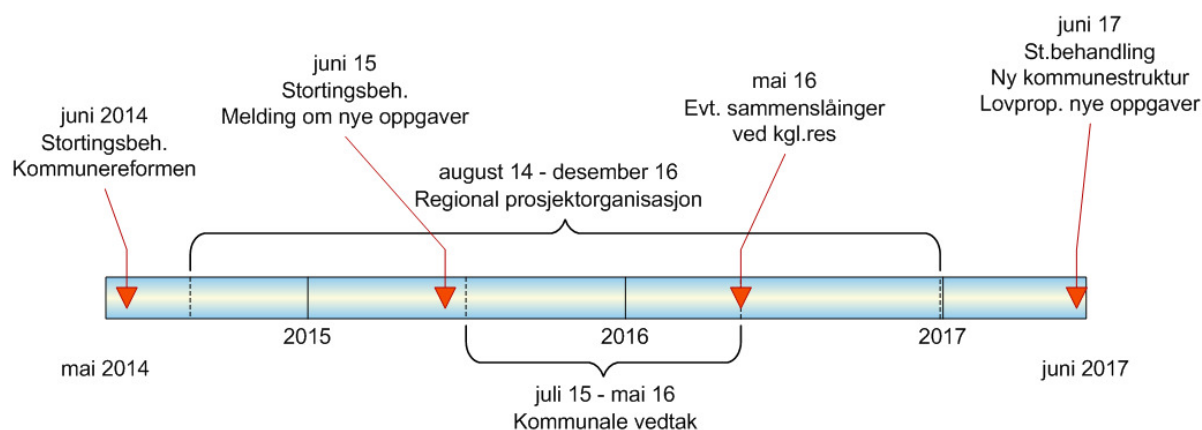
Et flertall i kommunal- og forvaltningskomiteen understreket ”at det er eit utredningsansvar for alle kommunar”. Departementet forstår dette slik at alle kommuner skal gå gjennom prosessen med å diskutere og vurdere sammenslåing, samt gjør vedtak innen våren 2016.

Departementet vil peke på at flertallet i kommunal- og forvaltningskomiteen understreker at ”det er viktig at alle kommunar gjennomfører lokale prosessar knytt til kommunereforma og melder tilbake innan fristen”. Videre understreker flertallet at ” Fylkesmennene må fylgje opp dei kommunane som ikkje på eige initiativ tar nødvendig lokal leiarskap”.

I og med at samtlige partier på Stortinget går inn for at det foretas en gjennomgang av oppgaver på det regionale nivået i sammenheng med en kommunereform, synes det derfor å være en gjennomgående konsensus om at det gjennomføres en prosess.

Når det gjelder selve framdriften i saken, så er det lagt føringer på dette gjennom kommuneproposisjonen 2015. Det er imidlertid noe ulikt hvordan fylkesmennene i Hedmark og Sør-Trøndelag har tilnærmet seg Stortingets føringer.

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag har utarbeidet en egen prosjektplan for gjennomføring av kommunereformen i fylket. Denne er basert på de milepæler som er vedtatt av Stortinget. Fylkesmannen i Hedmark har ikke startet en slik prosess enda, men avventer til ansettelse av egen prosessveileder. Uansett vil prosessene i begge fylkene være basert på Stortingets føringer og det må forventes en samkjøring og koordinering fra begge disse. Dette ble også uttrykt av fylkesmennene selv i AU- møtet 3. september.

Figuren viser Stortingets vedtatte framdriftsplan for kommunereformen

Som det framgår av figuren, legges det opp til en forholdsvis rask prosess mht. utredningstid.

Fra departementet er det sagt at det vil bli gitt økonomisk støtte til en prosessveileder i hvert enkelt fylkesmannsembete fra 1. september 2014. Prosessveilederen skal bidra til god koordinering og tilrettelegging av prosessene. Fylkesmannen vil ha arbeidsgiveransvaret for denne stillingen.

Departementet vil også lage en veileder til kommunene om hvordan de kan starte opp prosessene med å lage seg et utfordringsbilde, herunder bruk av nettsidene. Veilederne vil også inneholde råd og tips for hvordan en kan tilrettelegge for en god prosess, bl.a. om hvordan en kan involvere innbyggerne. I Hedmark er som sagt ikke dette på plass enda, men vil komme etter hvert. Følgelig vil det på nåværende tidspunkt ikke være mulig å konkretisere et detaljert prosjekt - og framdriftsplan utover det som er beskrevet fra Stortinget.

Det som det er viktig å ha fokus på i behandlingen av denne saken, er at det er svært mange elementer som kommunene kan samarbeide om i en fellesprosess. Her nevnes følgende:

- Analyse og utarbeiding av faktagrunnlag.
- Felles ideutveksling og samarbeid om selve prosessen
- Felles kontaktpunkt mot stat og fylke.
- Bedre grunnlag for å fremme felles utfordringer til stat og fylke gjennom prosessen.
- At prosessen i seg selv kan gi grunnlag for samarbeid.
- Felles utfordringer for kommunene mht. tjenesteyting og økonomi i framtida.
- Samarbeid om felles utfordringer mht. demografi og geografi.

På en annen side vil det være prosesser som den enkelte kommune må ta selv. Dette vil i hovedsak gjelde det demokratiske arbeidet med høringer og folkemøter. Med andre ord, hva kommunene selv vil i denne saken, må kommunene selv finne ut av. I prosjektplanen fra fylkesmannen i Sør – Trøndelag er det lagt opp til at kommunene jobber med retningsvalg i starten av prosessen og at dette avklares i løpet av vinteren 2015. Dvs. retningsvalg i forhold til hvilken retning den enkelte kommune ønsker å vurdere en eventuelt framtidig utredning/samarbeid/sammenslåing. I denne saksframstillingen er fjellregionen valgt som utgangspunkt for utredningen, men det kan være kommuner som ønsker å utrede samarbeid med andre kommuner / regioner.

Hva gjelder en organisering av utredningen, så er rådmannsutvalgets tilnærming at det vil være klokt å spille på det som til daglig er organiseringen av interkommunalt arbeid. Følgende organisering foreslås:

Styringsgruppe: AU – regionrådet.
 Prosjektgruppe: Rådmannsutvalget i fjellregionen
 Sekretariat: Administrasjon – regionrådet.

En slik organisering vil også være i tråd med de signaler som kom fra Fylkesmannen om at denne ønsket å forholde seg til regionene. Noe mer konkret om organisering av fellesarbeidet med kommunereformen, vil det være vanskelig å kunne si noe om nå, den gang det ikke foreligger noe mer konkret fra i saken fra Fylkesmannen i Hedmark, og at det ennå ikke er kommet noen veileder fra Kommunal og Regionaldepartementet. Når dette foreligger, bør en mer konkretisert organisering og framdriftsplan utarbeides og vedtas av kommunene.

Det viktige her er imidlertid at kommunene fatter vedtak om de ønsker å være med eller ikke i en felles utredning om kommunereformen for fjellregionen.

I tråd med vedtatte framdriftsplan fra Stortinget, bør det tas sikte på at den felles utredningen gjennomføres innen sommeren 2015. Prosessen skal belyse og legge fram analysegrunnlag i forhold til de ti kriterier nevnes fra ekspertutvalget, slik at kommunene i etterkant kan fatte selvstendige vedtak.

Vedtaketts konsekvenser for klima og miljø.

Det må vurderes i prosessen.

Rådmannens innstilling:

1. Tynset kommune vil delta i kommunereformprosessen i tråd med regjeringens føringer og vedtak og hvor fylkesmannen tar initiativ til igangsetting av prosessen i det enkelte fylke.
2. Tynset kommune mener det er naturlig at det gjennomføres en felles utredning som omfatter kommunene i Fjellregionen og vil sterkt oppfordre de øvrige kommunene om å gi sin tilslutning til dette.
3. Hensikten med en felles utredning vil være å gi kommunene i Fjellregionen best mulig grunnlag til å fatte valg om framtidig ønsket kommunestruktur.
4. Prosess og utredning gjennomføres innen sommeren 2015. Prosessen skal belyse og legge fram analyse og faktagrunnlag i forhold til de ti kriterier nevnes fra ekspertutvalget, slik at kommunene i etterkant kan fatte selvstendige vedtak.
5. Tynset kommune slutter seg til rådmannsutvalgets forslag til organisering og styring av utredningen:

Styringsgruppe: AU – regionrådet

Prosjektgruppe: Rådmannsutvalget i fjellregionen

Sekretariat: Administrasjon – regionrådet